

Управління розвитком територіальних громад

Наталія Леонідівна Панасенко,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування

Полтавського державного аграрного університету

м. Полтава, Україна

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ПРОЦЕСІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Управлінська діяльність держави, яка спрямована на розвиток інформаційного суспільства, полягає у використанні інформаційно-технологічного забезпечення населенням і промисловим сектором, що сприяє поглибленню процесів інформатизації суспільства, надає можливість передбачати ризики та негативні наслідки використання досягнень інформаційно-комунікаційних технологій для суспільства та мінімізувати їх настання, а також компенсувати їх перевагами інформатизації і цифровізації.

Цифрові перетворення створюють цінності для різних користувачів, сприяють впровадженню інновацій та забезпечують можливості своєчасної адаптації до змінних обставин. Цифрова трансформація не зводиться до впровадження цифрових технологій, вона вимагає також істотних організаційних змін. Пріоритетне значення в процесі цифрової трансформації мають люди, їх поведінка, нові компетенції та нові моделі робочих місць, зміна комунікаційних каналів. В.С. Куйбіда, О.В. Карпенко та В.В. Наместнік визначають цифрову трансформацію як зміни в природі, життєдіяльності та мисленні людини, а також в управлінні, причиною яких є застосування цифрових технологій [1, с.6].

Відомий вислів Уїнстона Черчіля про те, що той, хто володіє інформацією, володіє світом стає надзвичайно актуальним при переході від постіндустріального суспільства до інформаційного. Інформаційне суспільство являє собою принципово нову форму суспільного життя, яка визначається глобальними інформаційними технологіями, які відображаються в процесах діджиталізації, роботизації, інформатизації та комп'ютеризації [2, с. 124]. Перехід до інформаційного суспільства вимагає істотних змін від держави.

Суспільні відносини, які відображають сутність публічного адміністрування відповідно до цифрової трансформації, можна класифікувати таким чином:

- 1) відносини, зв'язані з виконавчо-розпорядчою діяльністю суб'єктів публічного адміністрування в галузі цифрової трансформації;
- 2) відносини, зв'язані із електронними адмінпослугами;
- 3) відносини, які виникають при притягненні осіб до адміністративної відповідальності, якщо вони передбачають використання інформаційно-комунікаційних технологій;
- 4) відносини, що виникають при забезпеченні прав та свобод людей за

допомогою інформаційно-комунікаційних технологій.

Важливу роль в процесі впровадження цифрової трансформації відіграє міжнародне співробітництво в даній галузі, допомога окремих країн та міжнародних організацій. Прикладом такого співробітництва є швейцарсько-українська програма EGAP, що направлена на розвиток електронного урядування для забезпечення участі громадян в управлінні державою та підзвітності влади. Перша фаза реалізації цієї програми закінчилася в червні 2019 р., а в липні цього ж року почалася друга фаза. В результаті реалізації першої фази на базі центрів підвищення кваліфікації та закладів вищої освіти були створені шість обладнаних сучасним технічним та програмним забезпеченням центрів інноваційних технологій в сфері е-урядування, в 19 закладах вищої освіти відкрито бібліотеки з е-демократії та е-урядування, здійснена підготовка державних службовців та 5000 громадян.

В другій фазі реалізації програми EGAP (2019–2023 роки) завдання щодо формується Концепції консолідованого розвитку цифрових навичок державних службовців та населення, визначаються цілі, принципи, напрямки, механізмів розвитку цих навичок. Досягнення цілі цієї фази передбачає ефективне використання результатів першої фази, комунікації учасників, формування контингентів учасників на конкурсній основі; децентралізацію навчання при концентрації потрібних ресурсів в кількох цільових регіонах, використання передового національного та міжнародного досвіду; інноваційність навчання та його практичну спрямованість, обов'язковість та безперервність навчання, його доступність, диференційований та індивідуальний підхід, наближення місця навчання до місця роботи або проживання.

Друга фаза EGAP включає три етапи. На першому з них розробляються навчальні програми тренінгів, готуються навчально-методичні посібники та електронні підручники з е-демократії та е-урядування, засоби дистанційного навчання, розробляється веб-портал цифрових знань. Другий етап передбачає навчання цифровим навичкам в ряді базових регіонів. Третій етап передбачає підведення підсумків роботи, оцінювання її результатів та їх поширення.

Окрім програми EGAP на підвищення рівня цифрових навичок направлено ряд інших проектів, серед яких проект TAPAS, направлений на забезпечення прозорості та підзвітності в управлінні, проект EGOV4UKRAINE для підтримки децентралізації електронного урядування, проект «U-LEAD з Європою», проект dComFra, що визначає цифрові компетентності для вчителів та інших громадян, проекти направлені на підтримку реформи державного управління, на організацію публічних консультацій, на залучення в процес електронного урядування жителів Східної України, на реформи місцевого самоврядування, на створення мобільних центрів для надання постраждалому населенню України адміністративних послуг та інші.

Список використаних джерел:

1. Куйбіда В.С., Карпенко О.В., Наместнік В.В. Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. *Інформаційні технології*. № 1. 2018. С. 5–10.
2. Становлення інноваційного суспільства в Україні : монографія / за

ред.: Г.П. Клімова, Ю.Є. Атаманова. Харків : Право, 2015. 452 с.